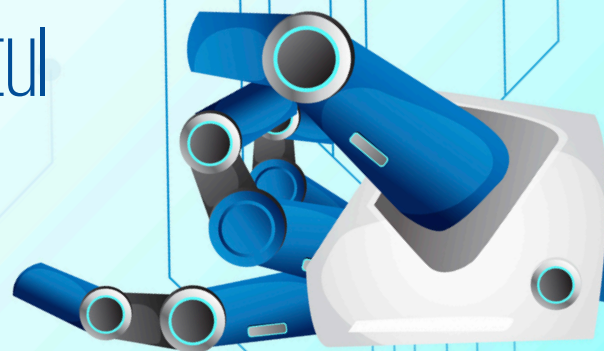

Comisia Europeană a lansat pachetul privind impozitarea echitabilă și eficientă a Economiei Digitale

Taxa pe servicii digitale - aplicabilă din 2020

Economia digitală - Directiva UE - Recomandări de modificare a tratatelor privind evitarea dublei impunerii - Taxa pe servicii digitale - Sediul permanent digital - OCDE: Raport intermediar

Săptămâna trecută, pe 21 martie 2018, Comisia Europeană a emis mai multe propuneri privind un sistem fiscal echitabil și eficient în UE pentru piața unică digitală, inclusiv o propunere de directivă privind o taxă pe servicii digitale, o propunere de directivă privind introducerea unui concept de sediu permanent digital, precum și recomandări adresate statelor membre de a pune în aplicare acest concept în tratatele lor de evitare a dublei impunerii. Emiterea propunerilor vine la mai puțin de o săptămână după publicarea de către OCDE a Raportului său interimar privind "Provocările fiscale apărute în urma digitalizării" din 16 martie 2018.

Cadrul General

Impozitarea companiilor care utilizează tehnologia digitală a fost una dintre prioritățile agendei politice a forurilor internaționale din ultimele luni și ambele inițiative ar trebui privite în contextul mai larg al luptei împotriva erodării bazei de impozitare și a transferului profiturilor (BEPS), dar și a discrepanței percepute între nivelul de impozitare și valoarea creată, generată de activitățile digitale.

În contextul în care raportul intermediar al OCDE privind "Provocările fiscale generate de digitalizare" propune continuarea eforturilor propuse în 2015 în cadrul Acțiunii 1 a proiectului BEPS, discuțiile cu privire la impozitarea economiei digitale s-au intensificat la nivelul UE începând cu luna septembrie 2017. Pe data de 21 septembrie 2017, Comisia Europeană a emis o comunicare în care a prezentat provocările cu privire la impozitarea întreprinderilor care oferă servicii digitale și a propus atât soluții pe termen lung, cât și pe termen scurt. Concluziile Consiliului privind "Răspunsuri la provocările impozitării profiturilor derivând din economia digitală" adoptate de ECOFIN în decembrie 2017 au urmărit definirea unei abordări comune a UE cu privire la acest subiect, subliniind în același timp urgența de a conveni asupra unei decizii la nivel mondial.

Propunerea Comisiei Europene

Pe data de 21 martie 2018, Comisia Europeană a prezentat o serie de măsuri menite să asigure o impozitare echitabilă și eficientă a afacerilor digitale care operează în cadrul UE. Pachetul include atât măsuri provizorii, sub forma unui impozit de 3% a veniturilor din servicii digitale, cât și o soluție pe termen lung, definind conceptul de "sediu permanent digital".

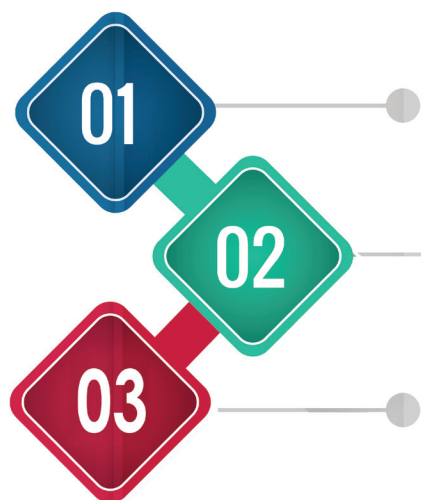

Introducerea unui impozit pe servicii digitale

Propunerea unei directive privind sistemul comun de impozitare a serviciilor digitale asupra veniturilor rezultate din furnizarea anumitor servicii digitale intenționează să evite posibilele diferențe apărute în cadrul UE ca urmare a punerii în aplicare a inițiativelor unilaterale ale statelor membre și propune o abordare comună privind impozitarea veniturilor obținute din anumite servicii digitale.

Noua taxă pentru servicii digitale (DST) se va aplica de la 1 ianuarie 2020 și va fi percepută la o cotă unică de 3% din veniturile brute:

01 Taxa pe servicii digitale ar trebui să fie datorată în Statul Membru unde utilizatorii sunt localizați. Dacă utilizatorii sunt localizați în State Membre diferite, propunerea menționează că baza fiscală trebuie să fie distribuită în Statele Membre în cauză, pe baza unor chei de alocare.

02 Afacerile care ar îndeplini cumulativ următoarele praguri vor fi subiect al taxei pe servicii digitale: venituri totale anuale globale de peste 750 milioane EUR, la nivelul grupului multinațional de care aparține societatea, și venit anual din furnizarea de servicii digitale în UE de minim 50 milioane EUR. Dacă entitatea este parte a unui grup consolidat, aceste praguri vor fi analizate la nivelul grupului.

03 Taxa pe servicii digitale se aplică pentru anumite servicii digitale, cum ar fi servicii de punere la dispoziție a spațiilor virtuale pentru publicitate, servicii privind punerea la dispoziție a unor 'piețe' digitale comune care facilitează tranzacțiile directe dintre utilizatori, servicii de vânzare a datelor utilizatorilor, în timp ce serviciile privind conținutul digital sau servicii de plăți, dar și locurile de tranzacționare de instrumente financiare și platformele de facilitare a serviciilor de investiții, reglementate de Directiva 2014/65/UE, ar fi excluse din sfera de aplicare a acestei taxe.

De asemenea, Directiva menționează existența unui mecanism de tipul one-stop-shop (ghișeu unic virtual) pentru cooperarea între Statele Membre, permițând contribuabililor să aibă un singur punct de contact pentru a-și îndeplini obligațiile administrative în legătură cu noua taxă (i.e. înregistrare, raportare și plată). Mai mult, contribuabilii ar trebui să aibă posibilitatea să deducă taxa pe servicii digitale din obligația privind impozitul pe profit, pentru a diminua parțial dubla taxare.

Introducerea noțiunii de Sediul Permanent Digital

Propunerea de directivă enunță regulile de impozitare cu impozit pe profit a unei prezențe semnificative digitale și are o arie de aplicare mai largă decât taxa pe serviciile digitale. De asemenea, vizează să introducă noțiunea de conector în rețea (nexus) impozabil pentru afacerile digitale operând în cadrul UE fără a avea o prezență fizică sau având o prezență fizică limitată. De asemenea, setează principiile pentru atribuirea profiturilor către afaceri care au o astfel de "prezență digitală semnificativă".

Directiva vizează impozitarea sub regimul clasic de impozit pe profit al unui stat membru UE, a profiturilor generate de afacerile care furnizează anumite servicii digitale și care au o "prezență digitală semnificativă" în cadrul aceluia stat membru.

- Noțiunea de “prezență digitală semnificativă” se bazează pe conceptul existent de sediu permanent și acoperă orice platformă digitală, cum ar fi un site web sau o aplicație mobilă care îndeplinește unul dintre următoarele criterii: venitul anual provenit din furnizarea de servicii digitale într-un stat membru depășește 7 milioane de euro, numărul anual de utilizatori de astfel de servicii depășește 100.000, numărul anual de contracte online încheiate cu utilizatori într-un anumit stat membru depășește 3.000.
- Directiva ar fi aplicabilă contribuabililor din UE, precum și companiilor stabilite într-o jurisdicție din afara UE, cu care nu există un tratat privind evitarea dublei impuneri cu statul membru în care contribuabilul este identificat ca având o prezență digitală semnificativă. Cu toate acestea, această măsură nu afectează contribuabilii stabiliți într-o jurisdicție din afara UE, în cazul în care există un tratat privind evitarea dublei impuneri, cu excepția cazului în care un astfel de tratat include o dispoziție similară cu privire la “sediul permanent digital”.
- Normele propuse privind alocarea profitului se bazează în principal pe cadrul actual al OCDE aplicabil sediilor permanente și sugerează să se utilizeze ca metodă optimă: “împărțirea profitului”. În plus, directiva prezintă o listă a activităților semnificative din punct de vedere economic care ar trebui luate în considerare pentru a reflecta faptul că valoarea se creează acolo unde utilizatorii sunt stabiliți și unde se colectează informații.

În cele din urmă, măsurile propuse de Comisia Europeană includ recomandări, adresate tuturor statelor membre, cu privire la modificarea tratatelor de evitare a dublei impuneri cu țările terțe, astfel încât normele de mai sus să se aplice și companiilor din afara UE. Obiectivul recomandărilor este de a aborda situațiile care implică jurisdicții din afara UE, fără a încălca tratatele existente ale statelor membre.

Se așteaptă ca, din momentul în care un stat membru aplică dispoziții de conformare cu implementarea conceptului de sediu permanent digital cu o anumită țară, acest stat membru va înceta, de asemenea, să aplice taxa pe servicii digitale în ceea ce privește țara respectivă.

Propunerile vor fi depuse spre consultare Parlamentului European, iar ulterior vor fi transmise spre adoptare în unanimitate Consiliului.

Raportul interimar al OCDE

În paralel cu activitatea desfășurată la nivelul UE, au avut loc discuții în cadrul integrat al OCDE cu privire la probleme similare. Pe data de 16 martie 2018, OCDE a publicat raportul interimar privind impozitarea economiei digitale sub titlul “Provocări fiscale generate de digitalizare”. Acest lucru s-a întâmplat mai devreme decât era de așteptat deoarece luna publicării preconizată inițial era Aprilie 2018.

Raportul intermediar al OCDE reprezintă rezultatul unui consens încheiat între mai mult de 110 țări membre și prezintă o analiză aprofundată a diferitelor modele de afaceri digitalizate și modul în care acestea creează valoare. Sunt descrise o serie de caracteristici care sunt frecvent observate în aceste afaceri, cum ar fi o amprentă digitală largă, fără a fi necesară o prezență fizică sau fiind necesară o prezență fizică limitată și o dependență puternică față de activele necorporale și importanța datelor și a participării utilizatorilor. Având în vedere modul în care schimbările asociate cu digitalizarea afectează din ce în ce mai mult un număr tot mai mare de întreprinderi, OCDE își reafirmă concluziile anterioare și precizează faptul că ar fi dificil sau chiar imposibil să se îngreudească economia digitală din restul economiei.

În timp ce OCDE recunoaște că s-au înregistrat progrese în implementarea proiectului BEPS, cu prezentarea faptului că anumite companii multinaționale își schimbă deja aranjamentele fiscale, raportul de asemenea, subliniază faptul că problema care stă la baza modului în care dreptul la impozitare este alocat între jurisdicții nu a fost abordată.

În această privință, și deși membrii au fost de acord că cei doi factori-cheie ai cadrului fiscal existent, și anume: conceptul de conector în rețea (“nexus”) și normele de alocare a profitului, trebuie revizuite în lumina afacerilor digitale, raportul recunoaște, de asemenea, faptul că există în prezent opinii divergente cu privire la modul în care problema ar trebui abordată.

În ceea ce privește măsurile provizorii, raportul clarifică faptul că nu există un consens cu privire la necesitatea sau beneficiul unor astfel de măsuri și, prin urmare, nu recomandă introducerea unor astfel de măsuri. Cu toate acestea, se oferă unele îndrumări pentru jurisdicțiile care iau în considerare măsuri imediate. În cele din urmă, raportul subliniază succint impactul digitalizării asupra politicii fiscale și a administrației fiscale, în special în ceea ce privește munca neconformă și utilizarea noilor tehnologii, cum ar fi “blockchain” și “cripto-monedele”.

Raportul a fost prezentat liderilor G20 în perioada 19-20 martie 2018 și o actualizare trebuie furnizată până în 2019, cu scopul de a se ajunge la o soluție bazată pe consens până în anul 2020 cu obiectivul autoproclamat de a găsi o soluție pe termen lung pentru impozitarea economiei digitale.

Comentariu KPMG

Atât Consiliul, cât și Comisia Europeană și-au exprimat în mai multe rânduri preferința pentru un răspuns coordonat privind politica fiscală cu privire la provocările generate de digitalizarea economiei la nivel global. Cu toate acestea, au subliniat și lipsa de consens și progresele limitate înregistrate la nivelul OCDE în implementarea unui standard global care să justifice acțiunea unilaterală la nivelul UE.

Una dintre întrebările principale este acum dacă aceste propuneri vor fi aprobate de toate statele membre ale UE, ceea ce necesită unanimitate. Unele state membre și-au exprimat deja preocupările cu privire la taxa pe servicii digitale. Aceste preocupări sunt, de exemplu, cu privire la faptul că taxa pe servicii digitale este un impozit pe venit, ceea ce înseamnă că taxa trebuie plătită și atunci când societatea are pierderi. Astfel, firmele cu marjă ridicată sau scăzută de profit plătesc același nivel de impozit pentru că aceasta este o taxă pe venituri. În final, această taxă pe servicii digitale nu va putea fi dedusă vis-à-vis de impozitul pe profit plătit în țara de origine a societății deoarece, în mod obișnuit, doar impozitele pe profit pot fi luate în considerare ca și credit fiscal extern. În acest sens, posibilitatea de a deduce taxa pe servicii digitale ca o cheltuială ar atenua doar parțial riscul dublei impunerii.

Cealaltă preocupare majoră este modul în care Statele Unite vor reacționa la aceste propuneri întrucât Comisia Europeană estimează că aproximativ 120-150 de companii vor intra în domeniul de aplicare al noilor norme, dintre care jumătate se așteaptă să fie situate în Statele Unite, iar o treime în UE. În timpul întrevederii liderilor G20 din 19-20 martie 2017 din Buenos Aires, Statele Unite și-au exprimat deja îngrijorarea și ar putea decide să introducă contramăsuri dacă UE ar trebui să adopte aceste propuneri.

Corelând aceste propuneri de măsuri cu țintele stabilite și asumate de către România în contextul obiectivelor Agendei Digitale România 2020 care presupun, printre altele, creșterea procentajului populației care cumpără online de la 10% în 2014 la 30% în 2020 (în contextul în care media UE la nivelul anului 2015 în acest sens este de 50%), ne așteptăm ca acestea să conducă la creșterea încasărilor fiscale în jurisdicția noastră.

Cu siguranță, este un subiect demn de urmărit în perioada următoare pentru a observa modalitatea în care se vor tranșa provocările fiscale în legătură cu activitățile digitale.

Dacă aveți întrebări, vă rugăm să nu ezitați să contactați KPMG Romania, la adresa de e-mail: kpmgro@kpmg.ro.

Contact

Ramona Jurubiță

Deputy Senior Partner,
Head of Tax and Legal Services
rjurubita@kpmg.com

Cristina Spirescu

Manager, Taxation Services
cspirescu@kpmg.com

KPMG Romania SRL

Bucharest Office

Victoria Business Park
Bucharest - Ploiești Road no. 69-71
Sector 1, Bucharest, 013685, Romania
P.O. Box 18-191
T: +40 (372) 377 800
F: +40 (372) 377 700
E: kpmgro@kpmg.ro
www.kpmg.ro

KPMG Moldova SRL

Chișinău Office

Ștefan cel Mare Blv. no 171/1,
8th floor, MD-2004, Chisinau
Republic of Moldova
T: +373 (22) 580 580
F: +373 (22) 540 499
E: kpmg@kpmg.md
www.kpmg.md

kpmg.com/socialmedia

Toate informațiile prezentate au un caracter general și nu sunt destinate a se adresa condițiilor specifice unei anumite persoane fizice sau juridice. Deși încercăm să furnizăm informații corecte și de actualitate, nu există nici o garanție că aceste informații vor fi corecte la data la care sunt primite sau că vor continua să rămână corecte în viitor. Nu trebuie să se acționeze pe baza acestor informații fără o asistență profesională competentă în urma unei analize atente a circumstanțelor specifice unei anumite situații de fapt.

KPMG și logoul KPMG sunt mărci înregistrate ale KPMG International Cooperative ("KPMG International"), o entitate elvețiană.

© 2018 KPMG România S.R.L., o societate cu răspundere limitată de drept român, membră a rețelei de firme independente KPMG afiliate la KPMG International Cooperative („KPMG International”), o entitate elvețiană. Toate drepturile rezervate. Tipărit în România.